

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

“ԵՒ ԵՂ ԱՆՈՒՆ ՍԻՄՈՎԼՆԻ՝ ՊԵՏՐՈՍՍ”

Առաջին անգամ Գալիլիոյ լճագրին վրայ էր որ ես հանդիպումը կ'ընէի Տիրուջ և Ուսուցիչիս՝ Յիսուսին։ Անորէան եղբայրս ինծի հետ էր, մինք ծով նետած էինք մեր ուռկանները, լիճը ալիկոծ էր, ձկնորսութիւնը՝ անյաջող, խոկ մեր սիրտերը՝ ծանրացած։

Յանկարծ մեր մօտ զգացինք Յիսուսը, կարծես այդ վարկեանին հկած, որովհետեւ չնշմարեցինք իր գալը։ Անիկա տուաւ մեր անունները ու ըսաւ. «Եթէ ուզէք հետեւիլ ինձի, ես ձեզ պիտի առաջնորդեմ աշակերտանցքիդ» ուր ձուկերը շատ առատ են։

Իր երեսին նայեցայ և ուռկանը ինկաւ ձեռքերէս, որովհետեւ իմ մէջն զգացի շուշալը կայծին և ճանցայ զինքը։ ՍՄԵՆՔ, ըսաւ Անորէան եղբայրս, գիտենք բոլոր անցքերը այս եղբերքներուն, գիտենք նոյն պէս թէ հողը եղած օրերուն, ինչպէս է այժմ, ձուկերը գէպի ծովուն խորերը կ'երթան, հեռու մեր ուռկաններէն։

«Հետեւեցէք ինձի, ըսաւ Յիսուս, մեծ ծովու եղբերքներուն վրայ և ես ձեզ որսորդներ պիտի ընեմ մարգոց ու ձեր ուռկանները բնաւ դատարկ պիտի չլինան»։ Մենք թողուցինք մեր նաւակն ու ուռկանը և հետեւեցանք իրեն։

Ես անձնապէս մղուած էի անհրաժեշտ ոյժէ մը՝ որ կը բխէր իր անձէն։ Իր քովէն կը քայլէի, չունչս բռնած ու զարմանահար. նոյն շփոթութեան մէջ էր նաև մեր քովէն քալող Անորէան եղբայրս։

Երբ կ'ընթանայինք աւագի վրայէն, քաջութիւնը ունեցայ ըսելու իրեն. «Տէր իմ, ես ու եղբայրս պատրաստ ենք հետեւելու Քեզի ուր երթանք, բայց եթէ Ձեզի հաճոյ է այս գիշեր մեզի հիւր ըլլալ, մենք պատուուած պիտի զգանք ինքզինքներս Ձեր այցելութեամբը։ Մեր տունը մեծ ու լուսաւոր չէ և Ձեզի մեծարուածը պիտի ըլլայ պարզ ճաշ մը միայն. սակայն եթէ Դուք ուզէք այցելել մեր հիւրը, ան մեզի

համար պալատի պիտի վերածուի։ Եւ եթէ յօժարիք բաժնել մեր սեղանին հացը մեզի հետ, Ձեր Կերակուութեան մենք նախանշը պիտի շարժենք Նոյնիսկ այս երկրի իշխան ներուշն։

«Այս գիշեր ձեր հիւրը պիտի ըլլամ», ըսաւ Ան. ես ուրախացայ ի սրտէս և մենք լուռ քալեցինք իր քովէն, մինչև որ հասանք տունը։ Երբ կեցանք զրան սեմին, Յիսուս ըսաւ. «Ոհապաղութիւն այս տունին և բոլոր անոնց՝ որոնք հոս կը բնակին»։

Կրնա, զոգանչս և աղջիկս կեցան իր դէմ և երկրպագեցին իրեն, յետոյ ծունկի եկան իր առջև և համարեցին իր քղանցքները։ Անոնք զարմացած էին որ ամենուն ընտրեալն ու սիրելին եկած էր հիւր ըլլալու մեզի. անոնք զինքը տեսած էին արդէն Յորդանան գետի ափին, երբ Յովհաննէս Մկրտիչ խոսած էր իր մասին ժողովուրդին։

Կրնա և զոգանչս պատրաստեցին ճաշը։ Եղբայրս Անորէան մաշկոտ էր, բայց իր հաւատքը իմինէս աւելի խոր էր։ Աղջիկս, որ հազիւ տասներկու տարու էր, կեցած էր Յիսուսի քով, կարծես երկիւղով բռնած իր պատմութեանէն։ Աղջիկս ուժգին յարած էր իրեն, նման կորսուած ոչխարի մը՝ որ կը գտնէ իր հովիւը։

Յետոյ սեղան նստանք։ Յիսուս առաւ հացը և լեցուց գինին ու դառնալով մեզի, ըսաւ. «Իտե՛ք և խմե՛ք, չնորհալով եմ ձեզ մէ, որ ինձի հետ կը բաժնէք այս սեղանը, զոր Հայրը շնորհած է մեզիս։ Ան մէջբերումը ըրաւ այս բառերուն, հետեւած ըլլալու համար հին այն սովորութեան, որուն համեմատ պատուուած հիւրը տանուտէր կը նկատուի։ Երբ իր հետ սեղան նստանք, զգացինք թէ մեծ արքայի մը խնճովին հրաւիրուած ենք։ Աղջիկս որ գետնայի էր և անգէտ, կը նայէր իր գէմքին ու կը հետեւէր իր շարժումներուն, ու-ես նշմարեցի արցունքներ իր աչքերուն մէջ։

Երբ ելաւ սեղանէն, հետեւեցանք իրեն ու նստանք միասին մեր պարտէզի աշխի ներքև։ Ան երկար խօսեցաւ մեզի. իր խօսքերէն մեր սիրտերը կը ճուռողէին թռչուններու նման։ Մօտեցաւ վերստին ծննդեան և երկնքի բացուող դուռներու մասին, հրեշտակներու էջերն և մարդոց

բերած խաղաղութեան և բերկրանքի մասին, ինչպէս նաև Աստուծոյ Գահին մօտ բարձրացող հրեշտակներու մասին, որոնք կը տանին մարդոց ըղձանքները Բարձրեային:

Աչքերուս նայեցաւ, իր նայուածքը իջաւ մինչև հոգիիս խորը, ապա ըսաւ. «Ես քեզ և եղբայրդ ընտրեցի որ ինծի հետ ըլլաք, դուք յոգնած էք ու բռնաւոր, ու ես հանգստութիւն պիտի տամ ձեզի, առէք իմ լուծը և սովբեցէ՛ք ինձի՛ն թէ խաղաղ է հոգիս, հակառակ չուզիս յարուցուող խռովութիւններուն, և ձեր հոգիները պիտի ունենան լիութիւն գալիք աշխարհի մէջ»:

Երբ դադրեցաւ խօսելէ, ես ու եղբայրս իր քովն էինք. ըսի իրեն. «Տէր, մենք պատրաստ ենք Քեզի հետեւելու մինչև աշխարհի ծայրը և եթէ մեր ուսերուն դրուած բռնները լեռներու չափ ծանր իսկ ըլլան, մենք պատրաստ ենք կրելու զանոնք Ձեզի հետ սերախուժեալ: Եւ եթէ օր մը իյնանք մեր ճամբուն վրայ, պիտի գիտնանք թէ ինկած ենք երկնքի ճամբուն՝ և գոհ պիտի ըլլանք եղածին համար: Անդրեաս եղբայրս աւելցուց. «Մենք պատրաստ թելեր ենք, հիւսէ մեզի այն պատմութեանին մէջ, որով դարդարուիլ կ'ուզէ Բարձրագոյնը»:

Կինս բարձրացուց իր նայուածքը մեզի, արցունքներ կ'իջնէին իր այտերէն վար, բայց ուրախութիւն կար աչքերուն խորը, «Օրհնեալ ես Դուսն որ կու գաս Տրորձ առնուով, օրհնեալ է այն որովայնը որ Քեզ ծնաւ և ստինքը որ կաթ տուաւ Քեզիս: Աղջկոս նստած էր իր քովը, զօքանչս լուռ կ'արտասուէր: Յիսուս նայեցաւ իրեն և ըսաւ. «Դուսն մայրն ես բոլոր անոնց. գիտեմ թէ ուրախութենէն կու լաս, պիտի պահեմ արցունքներդ իշողութեան մէջ»:

Լուսինը արդէն բարձրացած էր հորիզոնէն, Յիսուս անոր նայեցաւ, յետոյ դարձաւ մեզի և ըսաւ. «Ուշ է արդէն, ննջելու գացէ՛ք, Աստուած ձեզի հետ ըլլայ: Ես այս ծառին տակ պիտի մնամ մինչև առաւօտ: Այսօր ուրախ եմ ես, որովհետեւ նետեցի ուռկանս և երկու մարդեր որսացի. գոհ եմ և ձեզի բոլորիդ բարի գիշեր կը մաղթեմ»:

Զօքանչս ըսաւ իրեն. «Պատրաստ է անկողինը. կը խնդրենք որ ներս երթաք ու հանգչիք: «Պիտի քնանամ անշուշտ, բայց ոչ երգիքի ներքև, թոյլ տուէ՛ք որ ննջեմ այս գիշեր ուշի կամարին և աստղերուն ներքև»:

Զօքանչս դուրս բերաւ անկողինը, Յիսուս ժպտեցաւ իրեն ու ըսաւ. «Կրկնապէս պատրաստուած անկողինի մէջ պիտի հանգստանամ այս գիշեր»:

Մենք թողուցինք վրիշք դուրս ու ներս անցանք. աղջկոս վերջինն էր ներս եկողներէն, իր աչքերը սեւեռուած էին Յիսուսին, երբ ես գոցեցի դուռը: Այսպէս էր որ առաջին անգամ ճանկցայ Տէրս և Ուսուցիչս: Շատ տարիներ անցած են անկէ ի վեր, սակայն կարծես թէ այսօր ըլլային անոնք:

Խ. Ճ.

ՅՈՒԴԱՆ

Յուդան, Պասեքի նախօրին, ուժգին զարկաւ տանս դուռը և ներս մտաւ: Իրեն նայեցայ զարմացած. այլանդակ էր դէմքը, մոխրէ շինուած ըլլար կարծես: Զեռքերը կը զողային, նման չորցած ձուղերու, հովի բերին: Հանդերձները թաց էին, կարծես գետէ մը անցած ըլլար, որովհետեւ այդ լորիկուն մեծ փոթորիկներ պայթեցան:

Ինծի նայեցաւ. իր ակնակապիճները մօրթ ալրերու կը նմանէին, և իր աչքերը արիւնով լեցուն, տխրօրէն յարեց. «Մատնեցի Յիսուս նազովքեցին իր և իմ թշնամիներուն»: Յետոյ, գալարելով իր ձեռքերը, ըսաւ. «Յիսուս ըսած էր մեզի թէ ինքը պարտութեան պիտի մատնէր իր և մեր ժողովուրդի բոլոր թշնամիները: Ես հաւատացի իր ըսածին ու հետեցայ իրեն:

«Երբ առաջին անգամ իրեն գացինք, մեզի խոստացաւ հզօր և ընդարձակ թաւառութիւն մը ու մենք կարծեցինք թէ պատուաւոր տեղեր պիտի ունենայինք իր պալատին մէջ: Մենք ինքզինքնիս մէկու կան իշխաններ կը նկատէինք արդէն, նման Հռովմէացի իշխանաւորներուն: Յիսուս երկար խօսեցաւ իր թագաւորութեանը մա-